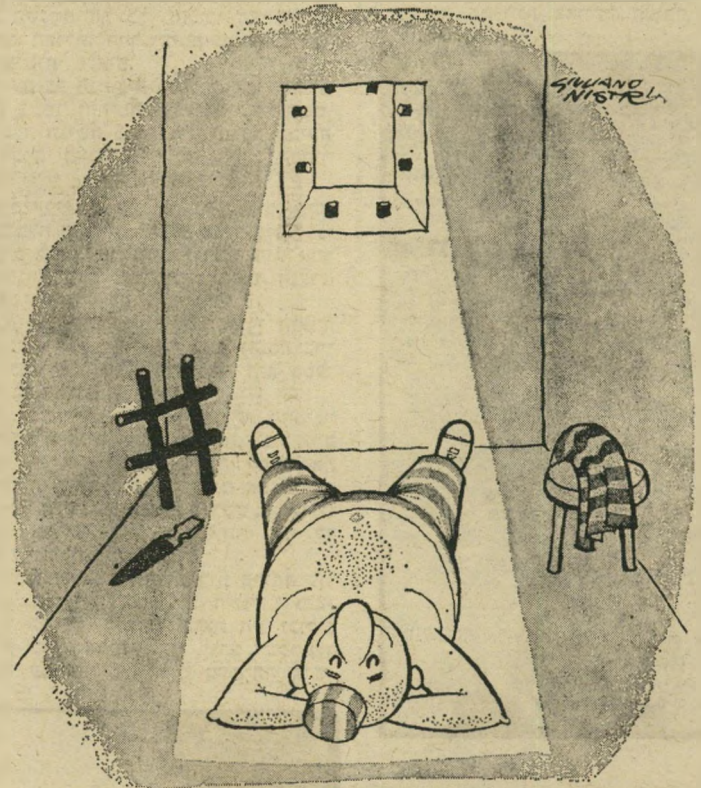

שמיר חוקר את חתול

למען ההיסטוריה וקהל הכותרים, הננו מפרסמים להנן קטעים מן החקירה המזהירה שניהל הפרקליט המבריק, מר תמוהל שמיר, בשעת עדותו של פקד החוז על נסיבות מעצרו של מר עמינם פלגין, שנחשד באכזריות ביסקווייטים בלתי-חוקיים:

שמיר: מר חתול, האם ידוע לך שאני גאון?
חתול: לא... כלומר... אולי...
שמיר: אל תגמגם! אתה מעיד כאן בשבועה! כן או לא?
חתול: אין למישרה מידע מוסמך על כך.
שמיר: הו! אתה רוצה לטעון כאן בכל הרצינות שזה לא ידוע לך?
חתול: אני חושב...
שמיר: המחשבות שלך לא מעניינות אף אחד! אני שואל אותך לגבי עובדה אובייקטיבית! אני גאון או לא?
חתול: קראתי בעיתון מודעה שאתה גאון.
שמיר: לא שאלתי אותך מה כתוב בעיתון. חשוב מה אתה יודע. אני מזהיר אותך להפסיק לשקר! אתה עוד מעז להכחיש שאני גאון?
חתול: ובכן... רגע אחד...
 (אחד השוטרים מעביר פתק לחתול. שמיר קופץ ממקומו בקפיצה אולימפית, עושה שמינייה באוויר, חוטף את הפתק ונוחת על שולחן השופט.)
שמיר: זהו בזיון בית-המישפט! אני תובע את התפטרותם המיידית של ראש-הממשלה, שר-המישרה, שר-המישפטים ויאסר עראפאת! (פותח את הפתק וקורא) כתוב כאן "אל תודה ששמיר גאון". אדוני השופט, אני טוען שבוה הוכח שהעד משקר, אינו מהימן, ויש לפסול את עדותו.
השופט: מר שמיר, מה כל זה נוגע למר פלגין?
שמיר: פלגין? מי זה?

(מוגש כשירות לציבור עליידי ידידי עורר-הדין תמוהל שמיר, באישור ועדת האתיקה של לישכת עורכי-הדין.)

שיזוף בדי פמים

— סוכן ישראלי!

— שוב תפסתי

מדוע הפכתי לטרוריסט

מעצר באבו-כביר.
 "אדוני השופט", אמרתי בזעם, "אני אדם לאומי. התת-מקלע שלי מיועד למישלוח למאפיה בסיציליה, למילי-חמה נגד הקונסוליה הלוברית בפאלרמו. אני דורש יחס מיוחד."
 "כמובן", אמר השופט, "ארבעה ימים במלון 'פייגלה', 'מה?' צעקתי, "לא בא בחשבון! אני דורש 'הילטון', קומה 14, דירת הנשיאים, ולפחות שלושה שבועות."
 אדוני השופט, "קפץ השוטר, 'המישרה מתנגדת. לכל היותר, שרתון', קומה ב', חדר עם מיקלחת לשבוע."
 השופט התחבט. "האם תסכים למלון 'דן', 'שני חדרים עם אמבטיה, לשבועיים?'"
 "אני פטרויט", אמרתי. "יש לנו מדינת ענייה, ואני מוכן להסתפק במועט. תוסיף עוד שבוע. זה יהיה בסדר."

אחיחופל

כשהגעתי מנמלה-התעופה לתל-אביב, ניגשתי ישר למלון 'דן' וביקשתי חדר. פקיד-הקבלה העיף בי מבט של זיל-זול, חפליט "אין!" וחזר לשוחח עם תירת אמריקאית עשירה.
 ניגשתי ל"הילטון". פקיד-הקבלה צחק לי במרוץ.
 בדאגה גוברת עברתי את "שרתון", "באזל", "שלוס", "אסתר", "רות" ו"פייגלה". לא היה אף חדר אחד. "יש קונגרס להצלת יהודי ברית-המועצות", הסביר לי לבסוף פקיד-הקבלה במלון על הטיילת, באו 6000 עסקנים יהודיים מכל העולם.

לא היתה לי ברירה.
 ניגשתי לחדרו של חבר, ביקשתי את הקלאצ'ניקוב שלו, וטיילפנתי למישרה. "מידע סודי ביותר: ברחוב טורקמאדה הצדיק 15, בקומה ב' מימין, יש אדם עם נשק."
 תוך שלוש שעות הגיעה הניידת, ועצרה אותי. למחרת היום הובאתי לבית-המישפט. המישרה ביקשה 15 ימי